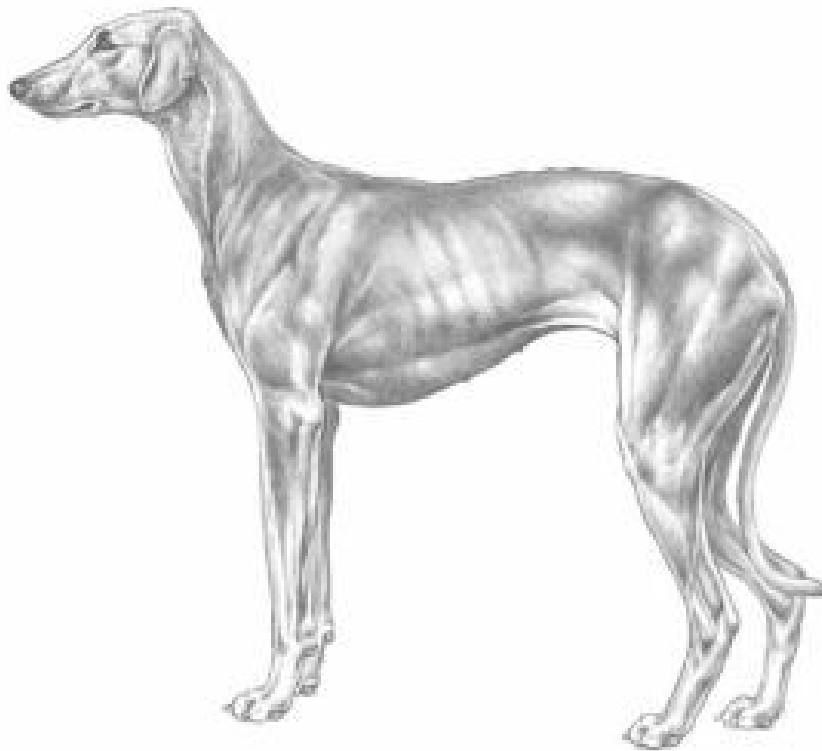

Rasspecifik avelsstrategi för Sloughi

Insänt av Sif Bredenfeldt
Ordförande GRAINS

Enligt uppdrag reviderat 2014 av
Inger Gelius och Ingela Näslund

Innehåll

<u>SLOUGHINS HISTORIA</u>	<u>3</u>
<u>POPULATION/AVELSSTRUKTUR</u>	<u>4</u>
<u>MENTALITET</u>	<u>7</u>
<u>FUNKTION</u>	<u>7</u>
<u>EXTERIÖR</u>	<u>8</u>

SLOUGHINS HISTORIA

Utan en genomgående och omfattande genetisk forskning kan man inte med säkerhet säga exakt var sloughin har sitt ursprung.

Man har emellertid funnit bilder på, bland annat, keramiska föremål från tiden sju tusen till åtta tusen år före vår tidräknings början i områden öster om Egypten. Dessutom tror man att nomadiserande grupper från dessa områden förde med sig sloughiliknande hundar till faraonernas Egypten. Hundarna skattades högt för sin goda förmåga till jakt och vakt, och det visade sig att de var ovanligt lojala mot sin ledare.

Även nubierna höll hundar som påminde om sloughin, dessa hundar kom också att bli uppskattade av högt uppsatta i Egypten. Förmodligen har dessa två typer av hundar blandats.

I Egypten fanns vid den här tiden vindhundsliknande hundar som hade upprättstående likaväl som liggande öron.

Från Egypten följde sedan hundarna med karavaner och nomadiserande folk över den Afrikanska kontinenten. Under åren som följde har sedan de olika typerna sloughi, azawakh, och saluki utvecklats något olika beroende på i vilket område hundarna hamnat och vad man, i respektive område, mer eller mindre medvetet avlat på beroende på vad man sett som fördelar hos hundarna.

Sloughin fick fäste i norra Afrika i fram för allt Marocko, Tunisien, Algeriet och Libyen. Här levde och lever hundarna än i dag tillsammans med berberfolken och nomaderna i de karga öken och bergsområdena. Hundarna används fortfarande i stor utsträckning till att jaga med och till att vakta hus och hem och tillhörande djurjordar.

Landskapet i norra Afrika skiftar från berg, genom karga stenöknar till Saharas sand. De olika landskapen har under århundraden format olika typer av rasen, från den stora kraftiga bergs-sloughin som oftast var brindle eller mantlad till färgen till den mindre elegantare slätt-sloughin som oftast var sandfärgad.

Om man betänker den oerhört stora landytan sloughin är utbredd över så kan man inte förvänta sig att rasen visar samma homogenitet som de vissa sedan århundraden genomavlade vindhundsraser visar hos oss. Jämför t.ex salukin med sina varierande typer. Man måste förstå typskillnaderna och inse att de ryms inom rasstandarderna och att ingen av dem är mer korrekt än den andra.

Mellan 1898 och 1900 importerade konstnären och afrikaresenären August Le Gras fem sloughis från Nordafrika till Holland. 1904 upprättades en första standard och en sloughiklubb grundades. Strax före första världskriget uppgick sloughipopulationen i Holland till närmare tvåhundra individer. Så vitt man känner till finns inget av den populationens linjer kvar.

Frankrike har genom årtionden varit kolonialmakt i Nordafrika och därigenom haft nära relation till sloughin. 1925 skrevs sloughins första standard i Frankrike som länge var standardförande land. Rasen betraktades som en fransk ras fram till 1973 då Marocko tog över ansvaret för sloughin som standardförande land och rasen ses numera som Marockos nationalras. Frankrike och Tyskland räknas i dag som länder med starka populationer av

sloughi. Här bedrivs ett avelsarbete i nära samarbete med uppfödare och organisationer i Marocko.

SLOUGHINS HISTORIA I SVERIGE

I slutet av 1960-talet introducerades rasen i Sverige av Fru Gudrun Boulechfar som importerade ett par sloughis från Algeriet, hanen Tagiurie El Siam, som ansågs vara av tvivelaktig härkomst samt tiken Richa Talata som representerade en mycket tilltalande typ.

- 1969 paradades Richa Talata med hanen Shab Ben Alojzaer. Hon födde 2 tik-valpar, Du-Hoggar samt Bou Manjineni.
- 1971 paradades Richa Talata igen, den här gången med en hane importerad från Frankrike, Sedouk. Resultatet blev 1 tikvalp, Quargla-Etnen.
- 1974 paradades Du-Hoggar och födde Skogsfolkets Ashour. Hane okänd samt ev kullsyskon okända.
- 1975 fanns i tidningen Vinthunden en annons om en engelsk importhane, Djaeser Malik Hamadeh för avel, ägare Amin & Gudrun Hamadeh boende i Stockholms-förorten Enskede.

Över huvudtaget är dokumentationen om de tidigare svenska sloughis mycket bristfällig. Det sägs att samtliga avelsdjur såldes till England under slutet av 70-talet. Kvar fanns då endast de enstaka avkommorna.

POPULATION/AVELSSTRUKTUR

Här används Pawpeds databas för att den omfattar ett större antal hundar än SKKs Avelsdata - inte bara svenska eller hundar i svenska stamtavlor.

ALLMÄNT

Sveriges nuvarande sloughi-historia startade 1993 då Ingela Näslund, kennel Tillieville, importerade tiken Arhib's Asiir Bintu Hadjib från Eva och Jan Spjeldnes, kennel Arhib's i Norge.

<u>Importer till Sverige under åren 1993 – 2004</u>		<u>Inavelsgrad:*</u>
enligt pawpeds:		
1993	Arhib's Asiir Bintu Hadjib, tik, från Norge av Ingela Näslund.	6,25%
1999	Atika Madina Al-Fadila, tik, från Tyskland av Kerstin Danielson-Asplund	2,34%
	Arrad Madina Al-Fadila, hane, från Tyskland av Kerstin Danielson-Asplund	2,34%
2001	Rahina El Bahia de la cité du Guerrier, tik, från Frankrike av Tiina Wallgren	1,95%
	Intissar's Ghania, tik, från Italien av Inger Gelius, Erika Tönder & Susannah Kemp	3,91%
2002	Fazli Schuru-esch-Schams, hane, från Tyskland av Kjellåke Bjurström	5,03%
	Magistere Selma, tik, från Frankrike av Kerstin Danielson-Asplund.	10,4%
2003	Uadi-El-Djemilla de la cité du Guerrier, tik, från Frankrike av Kjellåke Bjurström	3,42%
2004	Bersheba's Sarouk, hane, från Schweiz av Karl Mårtensson	0,0%
	Magistere Vyasa, hane, från Frankrike av Kerstin Danielson-Asplund	12,7%

<u>Importer till Sverige under åren 2004 – 2013</u>		<u>Inavelsgrad:*</u>
2005	Y'Abeydou Nuri Al Baida, tik från Tyskland av Ingela Näslund	5,86%
2008	Ain Zafir Dargham, hane från Norge av Elin Rose	0,781%
2012	Halim de la cité du Guerrier, hane från Frankrike av Elin Rose	24,1%
	V'fa'iz Shi'rayan, hane från U.S.A av Ingela Näslund	0,0%

Kullar födda i Sverige 1996 – 2004: Inavelsgrad:*

1996	parades Arhib's Asiir Bintu Hadjib på kennel Tillieville, med en från Tyskland importerad finsk hane, Usdan Schuru-esch-Schams. Hon födde 8 valpar.	10,9%
1999	parades/inseminerades en från Finland inlånad tik, Of Golden West Hannah på kennel Syringa med importerad sperma från en hane i USA, Ghali Shi'Ryân. Hon födde 9 valpar.	2,34%
2001	parades Tillieville Zwart Salza på kennel Tillieville med en hane i Norge, Arhib's Baahir. Hon födde 8 valpar.	13%
2002	parades Atika Madinah Al-Fadila på kennel Twisty Marsh med en holländsk hane Montasar Min Darazja Loewlla. Hon födde 9 valpar.	0,97%
2004	parades Rahina El Bahia de la cité du Guerrier på kennel Al Suwiid med Tillieville Zalute. Hon födde 7 valpar.	0,0%
2004	parades Intissar's Ghania på kennel Ghazoot med Tillieville Zoot Allures. Hon födde 4 valpar.	2,15%

* Inavelsgraden är beräknad på 5 släktled med reservation för ev avvikelser pga dataprogrammets tillförlitlighet.

Kullar födda i Sverige efter 2004: Inavelsgrad:*

2006	parades Uadi-el-Djemilla de la Cité du Guerrier på kennel Moulay el Mehdi med en tysk hane Hashim Schuru-esch-Schams hon födde 9 valpar.	6,20%
	Tillieville Yannis , kennel Tillieville, parades med en hane importerad från Tyskland till Schweiz Volkan Schuru-esch-Schams hon födde 8 valpar.	2,93%
	Magistere Selma parades samma år med Arrad Madina al-Fadila hon fick 5 valpar	0,0%
2007	parades Rahina El Bahia Delacite Du Guerrier, kennel Al Suwiid, med Arrad Madina al-Fadila och födde 3 valpar	0,0%
2009	parades Y'Abeydou Nuri Al Baida på kennel Tillieville, med hane exporterad till Finland Tillieville Xiam Ehz, hon födde 6 valpar	0,0%
2010	parades Tilleville Xahna Douh, kennel Ghazoot, med hane exporterad till Åland Moulay el Mehdi al-Kamsha hon födde 6 valpar.	1,17%
2013	parades Tillieville Wassadou, kennel Tillieville, med Ghazoot Bashshar och födde 6 valpar.	6,25%
	Även Al Suwiid Benazir, kennel Al Suwiid, parades detta år, med tyske hanen Faijad El Ahtal och födde 3 valpar.	0,39%

* Inavelsgraden är beräknad på 5 släktled med reservation för ev avvikelser pga dataprogrammets (Pawped) tillförlitlighet.

GENETISK VARIATION

Flertalet av de hundar som finns i Skandinavien är relativt närbesläktade.

Inavelsgraden räknat på ett genomsnitt på de 6 födda kullarna under 1996-2004 låg på 4,5%. Den genomsnittliga inavelsgraden bör ligga under 2,5% beräknat på fem generationer enligt Tabellmetoden som bl a används i Lathunden.

Inavelsgraden räknat på ett genomsnitt på de 8 kullarna födda mellan 2004-2013 ligger på 2,12%.

Ingen enskild kombinations/kulls inavelsgrad bör överstiga 6,25%, vilket motsvarar exempelvis en

kusinparning men även kan uppnås vid parning av två till synes mer avlägset besläktade djur

Genetisk variation är en nödvändighet för att rasen ska kunna bevara sunda, mentalt och exteriört goda hundar samt bevara rasens specifika egenskaper. Genetisk variation är nödvändig för att rasen skall ha ett fullgott immunförsvar samt för att den ska kunna uppvisa en god reproduktionsförmåga. Varje uppfödare av sloughi bör ha kunskap om rasens historiska bakgrund, både inom och utom landet samt vara införstådd om rasens nuläge.

Viktigt att tänka på är att för varje generationsled vi lägger till och räknar inavelsgraden på desto högre inavelsgrad får vi i resultat. Rasen har i många år avlats snävt och många syskonparningar ligger bakom våra hundars stamtavlor vilket gör det än viktigare för uppfödarna att tänka på att hålla en låg inavelsgrad.

Rasklubben förordade uppfödarna att ha till mål att inom en 10-års period sänka den enskilda kombinationens/kullens inavelsgrad till att ligga under 6,25% samt att gemensamt arbeta för att sänka den genomsnittliga inavelsgraden till att ligga under 2,5%.

Där är vi nästan efter åtta år och samarbetet mellan svenska uppfödare och sloughi-ägare utanför landets gränser vidgar rasens möjligheter. Kontakterna är goda och väl spridda, såväl geografiskt som linjemässigt vad gäller rasen, men huvudsakligen i Europa. Rasklubben arbetar även med att uppmuntra till införsel av utvärderat och obesläktat/mindre besläktat avelsmaterial utifrån.

MÅL

Inavelsgrad: Att fortsätta hålla inavelsgraden under 6,25% och fortsätta arbeta för att sänka den genomsnittliga inavelsgraden till att ligga under 2,5%

Rasklubben ska verka för att öka den genetiska variationen och hålla inavelsgraden nere. Rasklubben ska också verka för att bevara rastyp både vad gäller exteriör, funktion och mentalitet. Även att verka för att avelsdjur är vuxna (uppnått en ålder på minst 3 år), då sloughin är en ras som mognar sent.

HÄLSA

De svenska hundarnas hälsa anses överlag vara god. Rasen har gott immunförsvar och inga sjukdomsproblem har noterats.

Den sjukdom vi känner till hos våra hundar är att vissa individer är anlagsbärare av ögonsjukdomen gPRA, inga sjukdomsfall har förekommit i Sverige. Samtliga avelshundar hittills i Sverige är DNA-testade på universitetslaboratoriet i Bochum, Tyskland. Kopior på testerna förvaras hos rasklubben. Bland våra svenska sloughis har enstaka individer med små navelbräck noterats. Rent generellt har sloughin normal fortplantningsförmåga. Tikarnas dräktighet samt valpning har skett utan komplikationer. Inga dödfödda valpar har noterats. Tikens skötsel av valparna har fungerat utmärkt.

MÅL

gPRA: Att verka för en fortsatt användning av friska individer, typ A i Sveriges sloughipopulation

Rasklubben har valt att följa Tyska Vinthundklubbens beslut ang gPRA. Rasklubben rekommenderar uppfödare att i avel endast använda ”friska” individer. Med friska anses hundar av typ A – helt frisk samt hundar av typ B – frisk men anlagsbärare.

Typ B – hundarna kan ej tas bort ur aveln då avelsbasen i hela Europa är mycket liten. Däremot bör ej två typ B hundar paras med varandra då parningen rent teoretiskt kommer att resultera i 25% sjuka hundar, typ C. I Tyskland kan dispens sökas för att i speciella fall använda två hundar av typ B i avel.

Rasklubben har tidigare förordat uppfödare/avelshundsägare att DNA-testa sina avelshundar innan parning samt endast använda typ A eller typ B hundar, se ovan.

Målet med rekommendationen är att vi inom ett tidsperspektiv av 15 år endast skall ha friska individer, typ A, i Sveriges sloughi-population. Eftersom detta efterlevts har alla använda svenskfödda kullar (2005-2013) föräldrar med typ A.

MENTALITET

Mentaliteten generellt är u.a. Det som måste tas hänsyn till är hundarnas ursprungliga mentalitet som enligt rasstandarden beskrivs som reserverad. Dagens samhälle kräver en hel del av våra hundar att de ska fungera i mycket skiftande miljöer. Majoriteten av våra sloughis är betydligt socialare än vad rasstandarden beskriver – men vi får inte glömma ursprunget och döma ut de hundar som är aningen reserverade så länge detta inte övergår till panik eller aggression. Viktigt är att socialträna hundarna ordentligt under uppväxten. Sloughin fungerar utmärkt tillsammans med andra hundar då de själva är väldigt signalsäkra.

MÅL

Då mentaliteten inom rasen i dagsläget generellt kan anses vara god skall Rasklubben fortsätta att arbeta för att till avel endast använda hundar som ej uppvisar beteendestörningar i form av överdrivna rädsla-reaktioner eller aggressivt beteende i oprovocerade eller för hunden vardagliga situationer (SKK's grundregler punkt 2:3).

Rasklubben skall arbeta med att bevara rasens ursprungliga temperament samt jaktintresse. Rasklubben ser gärna att ägarna mentalbeskriver (MH) sina hundar för en möjlighet att sammanställa dokumentation för en framtida uppföljning av hur mentaliteten utvecklas inom rasen. Sedan 2005 är 5 sloughi MH-testade med känd mentalstatus.

FUNKTION

Sloughin är framför allt en jakthund vilket gör att den är motionskrävande och måste få springa lös regelbundet. Rasen är ursprunglig och oförstörd och har stor jaktinstinkt. Då hetsjakt är förbjudet i Sverige så är vår enda möjlighet att testa hundarnas funktion att låta hundarna träna/tävla Lure Coursing som sedan 1999 är godkänt som bruksprov för vinthundar. Ca 30 % av populationen tränar/tävlrar Lure Coursing/Kapplöpning regelbundet.

MÅL

Rasklubben skall arbeta med att uppmuntra ägare att träna/tävla Lure Coursing som idag är vår enda möjlighet att mäta rasens bruksduglighet och funktion. Även kapplöpning, agility samt viltspår är aktiviteter som passar sloughi och ger utlopp för dess

rörlighet, snabbhet och kapacitet inom flera områden.

EXTERIÖR

Då sloughin genom sitt ursprung är anpassad till det landskap den härstammar ifrån fanns två huvudvarianter. Den elegantare mer finlemmade och torrare slätt-sloughin samt den större kraftfullare bergs-sloughin. Under åren har dessa varianter korsats. Oavsett ursprungstyp bör sloughin genom sin hållning, sin tunna hud och sin flata torra muskulatur ge ett ädelt och elegant intryck.

Förhållandet mellan kroppslängd (mätt från bröstbensspets till sittbensknöl) och mankhöjd skall vara 0,96 (9,6:10).

Förhållandet mellan bröstkorgsdjup och mankhöjd skall vara 0,4 (4:10).

Förhållandet mellan skalle och nosparti skall vara 1:1.

Våra hundar håller som helhet en god exteriör.

MÅL

Då exteriören på den svenska populationen kan anses vara god förespråkar Rasklubben att uppfödare ska vara väl förtrogna med gällande rasstandard.

Uppfödare bör i avel endast använda hundar som uppfyller standardens krav vad gäller exteriör, temperament samt funktion.

KÄLLOR

Pawpeds databas: www.pawpeds.com

SKK:s avelspolicy

Winthunde, Ingeborg & Eckhard Schritt, utgiven 1991

Der Winthund in seiner Vielfalt, DWZRV, utgiven 1992

Winthunde im Wandel der Zeit, DWZRV, utgiven 1978

Winthunde, ein Geschenk der Natur, DWZRV, utgiven 1974

av Tiina Wallgren, Kjellåke Bjurström och Ingela Näslund, 2005-09-06

Enligt uppdrag reviderat 2014 av
Inger Gelius och Ingela Näslund

FÖRANKRING

Sveriges samtliga uppfödare av Sloughi har varit delaktiga i framtagandet av RAS.